

nævnes en Del andre. Selv om der i det af det ærede Medlem opkastede Spørgsmaal er noget rigtigt, tror jeg derfor ingenlunde, at man, hvis man vil være rimelig og retfærdig, kan udligne saa grumme meget paa det Omraade.

Jeg har med Tilfredshed hørt Udtalelser saavel fra det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg som fra det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen gaaende ud paa, at man maatte se i Loven at faa Adgang til gennem Arbejdsgiveren at sikre sig de unge Menneskers Skat, som det nu ofte er vanskeligt at faa ind. I hvert Fald i den Tid, som er gaaet, har unge Mennesker ikke sjælden haft en meget god Skatteevne; men jeg tror nok, man tør sige, at Regelen har været, at det har været meget svært at faa fat i Skatten. Det glæder mig derfor i høj Grad, at de to ærede Ordførere er enige i, at dette ikke bør kunne blive ved at gaa. Det tyder paa, at man paa dette Punkt kan naa noget, som i sin moralske Virkning afgjort vil være meget heldigt; og man maa antage, at en Ændring i lignende Retning vil kunne blive indført, naar det gælder Skatten til Staten.

Med Hensyn til selve Lovforslagets Indhold fæstner Interessen sig særlig ved § 4, som indeholder Regler for, hvor meget der maa trækkes fra, og hvor meget der maa lægges til Skatteyderens Indtægt, alt efter som han maa henregnes til dem, der har smaa Indtægter, eller til dem, der har de store Indtægter. De Regler, som gives her i Lovforslaget, hvorefter Fradragene kan gaa op til 70 pCt., og Tillægene, for saa vidt det drejer sig om Kommuner, hvor der ikke er Kildeartsbeskatning, kan gaa op til 40 pCt., er af forholdsvis ny Dato. Der vil vistnok ikke være nogen Tvivl til Stede om, at vi fra vor Side i sin Tid ikke stillede os alt for velvilligt overfor de Forhøjelser, der den Gang var foreslaaet, paa helt op til 50 pCt., og at vi ogsaa nærede en vis Betænkelighed ved de Forhøjelser, der gælder nu, op til 40 pCt., hvorimod der, saa vidt mig bekendt, ikke fra vor Side har været indvendt det mindste imod, at Nedsættelserne den Gang forhøjedes fra 65 til 70 pCt. Vor Stilling til Forslaget, som det nu foreligger, er ikke helt afvisende; men det er paa den anden Side heller ikke uden en vis Betænkelighed, vi gaar med til, hvad der her foreslaas, og det navnlig under Hensyn til, at Forholdene i de forskellige Kommuner er saa forskellige med Hensyn til, hvilken Indtægt den paagældende skal have, før man giver ham det Maksimum af Tillæg, man overhovedet maa anvende. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, naar jeg

gaar ud fra, at der findes mange Kommuner, hvor det største Tillæg paa 40 pCt. gives allerede ved en Indkomst paa omkring 10 000 Kr. Det vil altsaa sige, at fra 2 000 Kr. — helt op til dette Beløb anvender man vel endnu det fulde Fradrag — til 10 000 Kr. varierer Progressionen fra 30 til 140; Skatteprocenten varierer saaledes, at man kommer til at betale 5 Gange saa høj en Procent for Indkomsten paa 10 000 Kr., som man kommer til at betale for Indkomsten paa 2 000 Kr. Jeg har ikke det mindste at sige imod, at en saadan Progression kan være rimelig, naar det drejer sig om meget stor Forskel i Indkomst; men det forekommer mig, at Forskellen mellem Tallene 2 000 og 10 000 i ikke faa Tilfælde ikke fuldt ud kan berettigge en saa mægtig Progression. Det kunde derfor forekomme mig rimeligt, om det højeste Tillæg i nogen Grad knyttedes til bestemte Beløb. Jeg ved, at der i sin Tid, jeg husker ikke, om det var i Lovforslag eller Kommissionsforslag, har været Tanker fremme i Retning af, at det højeste Tillæg kun skulde anvendes for Indkomster af en vis Størrelse. Jeg tror, at der den Gang var Tale om Indkomster paa 15 000 Kr.; og naar man betænker, at da den paagældende Tanke var fremme, var Pengenes Købeværdi langt større end nu, er der ikke Tvivl om, at der nu til disse 15 000 Kr. mindst vil svare et Beløb af 30 000 Kr. Jeg ved ikke, om der er Mulighed for at indføre noget i den her nævnte Retning; det vilde forekomme mig heldigt, om dette kunde lade sig gøre.

Den Lov, som det foreliggende Lovforslag knytter sig til, indeholder jo Bestemmelser om Kildeartsbeskatning, og jeg tør heller ikke benægte, at der kan være en Del, som taler for Berettigelsen af at anvende denne. Da der imidlertid blandt Landets Købstadkommuner formentlig kun findes to, som anvender denne Form for Beskatning, nemlig Kommunerne Kolding og Esbjerg, synes deraf at fremgaa, at i den almindelige Købstadbefolkning er der, af mange forskellige Grunde, ikke tilstrækkelig Sympati for Kildeartsbeskatningsprincippet, til at man vil anvende det, og det kan jo ikke nægtes, at Kildeartsbeskatningen kan give ret kraftige Udslag i Henseende til, hvad Skat der skal betales. Det forekommer mig derfor, at der kunde være nogen Grund til at stille det Spørgsmaal, om man ikke burde indføre den Regel, at Købstadkommunerne i den Henseende skulde bruge den samme Form for Beskatning, med andre Ord, stræbe hen til, at de forsvindende faa Købstadkommuner, der har Kildeartsbeskatning,